

Stk. 2. Kreditforeningslaanet og det eventuelle Hypotekforeningslaan berigtiges med den i Laanefondens Pantebrev nævnte Hovedstol og udbetales med den Restgæld, der fremkommer, naar beregnede Afdrag paa Kredit- og Hypotekforeningslaanet fradrages, dog at Beløbet afrundes til et med 100 deleligt Kronebeløb.

§ 11.

Overskud, der maatte fremkomme ved Laanefondens Afvikling, tilfalder Statskassen.

§ 12.

Stk. 1. De nærmere Regler om Laanefondens Virksomhed fastsættes i en af Bestyrelsen udarbejdet Vedtægt, der stadfæstes af Indenrigsministeren.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 13, 14, 1ste Punktum, 15—18, 27 og 29, 1ste, 2det og 5te Stykke, i Lov Nr. 109 af 7. April 1936 om Kreditforeninger finder Anvendelse paa Laanefonden med de Lempelser, der følger af Forholdets Natur og denne Lovs Bestemmelser.

§ 13.

Lov Nr. 61 af 26. Februar 1940 om en Laanefond for kortfristede Prioritetslaan, saaledes som denne er ændret senest ved Lovanordning Nr. 84 af 8. Marts 1945, jfr. Lov Nr. 295 af 22. Juni 1945 om Lovanordninger under Indenrigsministeriet, ophæves.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Hensyn til den i Efteraaret 1939 indtraadte Svækkelse i Kurserne paa Kredit- og Hypotekforeningernes Kasseobligationer aabnedes der ved Lov Nr. 61 af 26. Februar 1940 Adgang til hos et i dette Øjemed oprettet Institut, Laanefonden af 1940, at optage faste, kortfristede Prioritetslaan i Stedet for Kredit- og Hypotekforeningslaan til Dækning af Omkostningerne ved visse Byggearbejder m. v. Renten af de kortfristede Laan blev fastsat saaledes, at Kursen kom til at ligge i Nærheden af Pari, og det var Hensigten, at Bygherrerne ved Optagelsen af saadant Laan skulde kunne undgaa det betydelige Kurstab, der maatte paaregnes, saafremt de havde været henvist til at realisere Kredit- og Hypotekforeningsobligationerne til de lave Kurser, man dengang maatte regne med. Ligeledes undgik Bygherrerne ved Optagelse af kortfristede Laan den Risiko, der ved en Lombardering af Kasseobligationerne var forbundet med Bankens Opsigelsesret.

Ifølge Bestemmelsen i Lovens § 3,

Stk. 1, kunde Laan hos Laanefonden af 1940 ikke ydes til Dækning af Omkostninger ved Byggearbejder, der blev afsluttet efter Udgangen af Aaret 1940, men denne Frist blev ved Lovene Nr. 653 af 17. December 1940, Nr. 528 af 22. December 1941, Nr. 523 af 19. December 1942, Nr. 331 af 1. Juli 1943 og Lovanordningerne Nr. 84 af 16. Marts 1944 og Nr. 84 af 8. Marts 1945 forlænget, senest til Udgangen af Marts Maa-ned 1946. De sidste Forlængelser, der skete paa Tidspunkter, hvor Fonden i længere Tid ikke havde ydet noget Laan, var begrundet med det ønskelige i, at Fonden fremdeles i Tilfælde af — muligvis pludselig — indtrædende Rentestigning kunde staa beredt til umiddelbar Genoptagelse af sin Virksomhed, uden at det var nødvendigt først at tilvejebringe ny Lovhjemmel herfor. Imidlertid vil det ikke vel kunne lade sig gøre fortsat Aar efter Aar at forlænge Lovens Gyldighed blot ved at udskyde den Frist, inden hvilken Byggearbejderne skal være afsluttede. I Lovens § 6, Stk. 2, er